

קדשנו וצננו. ומשום שהוא עולם שלא התגלה בחוץ, והוא נסתר, קורא לו כף בדרך נסתר. ועל זה לא נקרא, אלא בדרך נסתר.

ויעולם אתה זה ימין, כמו שנתבאר. ועל זה כהן כפוף לאותו מקום בראש ובסוף. והעולם הפתוח, כשנקשר לימין ונדבק בו, קורא מלמטה למעלה ברוך, ולא נקרא ברוך, רק בסוד המקור שדבק בו ונכנס בו וממלא אותו. אתה, הסוד של אותו הפהן להדבק אתו, ועל זה בתפלה האדם פורע בברוך, שהוא העולם שפופו אל מעלה, וזהו השנוי בין ברוך של התפלה ובין ברוך של שאר ברכות. והכל הוא בסוד עליון, להריק ברכות לכל העולמות.

בברוך של התפלה אדם פורע בברכו, וגוחן ראשו באתה, משום שאתה נקרא ראש. ועל זה כהן לוקח בראש, והוא תמיד ראש. ולכן פריעה בברוך, וגחנית הראש באתה. והכהן, בכל מקום שנקרא אתה, גוחן בתפלה. המלך אחר שגוחן, שוב לא זוקף, מה הטעם? הקדוש ברוך הוא אמר ללבנה, לכי והקטיני את עצמך, ושוב לא זקפה. ולכן הברכה של אדם לקדוש-ברוך-הוא מתעוררת להוריק ברכות מלמעלה לעולמות כלם, כמו שגאמר. אשריהם ישראל בעולם הזה ובעולם הבא.

בתוב (ישעיה ס) כי אתה אבינו כי אברהם וגו'. שנינו, לעתיד לבא אומרים ליצחק וכו', משום שהשמאל נכלל בימין. אבל הימין מנין לנו שנקרא אב? שכתוב וישמהו לו לאב ולכהן.

כמו שפלו לאור שלא מאיר בשעה שנדבק בימין נקרא אתה, כמו

סתים, קרי ליה הכי בארז סתים. ועל דא לא אקרי, אלא בארז סתים.

ויעולם ימינא אתה, כמה דאתמר. ועל דא כהן, כפיף לגבי ההוא אתר, ברישא ובסופא. ועלמא תתאה, בד אתקשר לימינא, ואתדבק ביה, קרי מתתא לעילא ברוך, ולא אקרי ברוך, בר ברזא דמקורא דאתדבק בהדיה, ועייל ביה, ואמלי ליה. אתה, רזא דההוא כהן, לאתדבקא בהדיה, ועל דא, בצלותא בר נש פורע בברוך, דאיהו עלמא כפוף לגבי עילא, ודא איהו שנוי בין ברוך דצלותא, ובין ברוך דשאר ברכאן. וכלא ברזא עלאה איהו, לארקא ברכאן לכל עלמין.

ברוך דצלותא, בר נש פורע ביה בכרפוי, וגחין רישא באתה, בגין דאתה אקרי ראש. ועל דא כהן נטיל בראש, ואיהו ראש תדיר. ובגין כף פריעה בברוך. וגחינו דרישא באתה. וכהן בכל אתר דאקרי אתה, גחין בצלותא. מלך בתר דגחין, תו לא זקיף, מאי טעמא. קדשא ברוך הוא אמר לה לסיהרא, זילי אזעירי גרמיה, ותו לא זקפא. ובגין דא, ברכתא דבר נש ברוך לקודשא ברוך הוא, אתער לארקא ברכאן מלעילא לעלמין פלהו, כמה דאתמר. זכאין אינון ישראל בעלמא דין, ובעלמא דאתי.

בתוב, (ישעיה ס) פי אתה אבינו כי אברהם וגו'. תנינו, לזמנא דאתי אמרין ליה ליצחק וכו', בגין דשמאלא אתפליל בימינא, אבל ימינא מנלן דאקרי אב. דכתיב וישמהו לו לאב ולכהן, ואף על גב דלעילא אקרי אב, ואפילו לנהורא דלא נהיר בשעתא דאתדבק

ואף על גב שלמעלה נקרא אב, ואפלו לאור שלא מאיר בשעה שנדבק בימין נקרא אתה, כמו

שְׁנָאֵמַר אַתָּה ה' אֲבִינוּ גּוֹאֲלָנוּ
וְגו'.

בֵּין כֶּף הַזְדַּמֵּן אֵלָיו זָקֵן וְאָמַר,
רוּעָה הַנְּאֻמָּן, תִּקֵּן שְׁלַחֵן
לְרַבּוֹנָךְ, לוֹ וְלַמְלָכָה, מִכָּל מִינֵי
עֲדוּוֹנִים, לְקַיֵּם בּוֹ (יחזקאל מא) זֶה
הַשְּׁלַחֵן אֲשֶׁר לִפְנֵי ה', וְהָרִי עַד
עַתָּה כָּלֵם מִתְעַנְּגִים מִשְׁלַחֵן
הַמְּלָךְ, זֶהוּ שְׁכֵתוּב (משלי ט) לְכוּ
לְחַמוּ בְּלַחְמִי. וְזֶה לַחֵם הַתּוֹרָה
שֶׁבְכֵתָב, וַיֵּין הַתּוֹרָה שֶׁבְעַל פִּה.
וְשֵׁם כַּמָּה מִטְעָמִים, מִינֵי טְעָמֵי
תּוֹרָה, שְׁמֵתוּקִים מִכָּל הַמַּאֲכָלִים
וְהַעֲדוּנִים שֶׁל הָעוֹלָם וְשֶׁל
הַמְּלָךְ.

קָם הַרוּעָה הַנְּאֻמָּן, פָּתַח וְאָמַר,
אַהֲרֹן הִכְהֵן קוּם מִשְׁנַתְּךָ לְזִבְחַת
שְׁוֹרִים וְצֹאן וּכְבָשִׂים וְעוֹפוֹת,
וְכָל הַמִּינִים שֶׁצָּרִיכִים לְסַעֲוֹדַת
הַמְּלָךְ. וְלַחֵם הַפָּנִים, שֶׁהֵם כְּנֶגֶד
שְׁנֵי לִוְחוֹת הַתּוֹרָה, שְׁמֹנֶה וּמִזֵּה
הֵם כְּתָבִים (שמות לב). זֶה - שְׁתֵּים
עֶשְׂרֵה פָּנִים, שֶׁהֵם: (במדבר ו)
יְבָרְכֶךָ ה', יָאֵר ה', יִשָּׂא ה'. זֶה
שְׁנֵי - אֲדֹנָי אֲדֹנָי אֲדֹנָי. שֶׁהֵם
שְׁתֵּים עֶשְׂרֵה חִיּוֹת, שֶׁבִּקֵּן נֶאֱמַר
(יחזקאל א) וּפְנֵי אֲרִיָּה אֵל הַיָּמִין
לְאַרְבַּעַתָּם וּפְנֵי שׂוֹר מִהַשְּׂמֹאל
לְאַרְבַּעַתָּם וּפְנֵי נֶשֶׁר לְאַרְבַּעַתָּם.
וְעַלֵּיהֶם נֶאֱמַר אֲרַבְּעָה פָּנִים
לְאַחַת (להם). וְזֶהוּ (ישעיה ו) וְקָרָא
זֶה אֵל זֶה וְאָמַר, כְּנֶגֶד עֲשָׂרִים
וְאַרְבַּעַת סְפָרֵי תּוֹרָה. וְזֶה זֶה
הַשְּׁלַחֵן אֲשֶׁר לִפְנֵי ה'. הַפְּלִים
שֶׁל שְׁלַחֵן הַמְּלָךְ הֵם בְּעַלֵּי
הַמְּשָׁנָה, בְּעַלֵּי הַתְּפִלוֹת,
שֶׁתִּקְנוּם כְּנֶגֶד הַקְּרִבָּנוֹת.

פָּתַח וְאָמַר, (שמות כה) וְעָשִׂיתָ
שְׁלַחֵן עֲצֵי שִׁטִּים וְגו'. בֹּא רֵאֵה,
מִנְהַגִּים טוֹבִים וְיָפִים הֵיוּ נוֹהֲגִים
בְּעַלֵּי הַסַּעֲוֹדָה שֶׁל הַמְּלָךְ
לְהִרְאוֹת שֶׁהֵם מִבְּנֵי שְׁלַחֵן

סַעֲוֹדָתָא, נְטִיל יְדוּי בְּזִמְנָא

בִּימֵינָא אֲקָרִי אַתָּה, כְּמָה דְאַתָּה אָמַר (שם) אַתָּה
יְי' אֲבִינוּ גּוֹאֲלָנוּ וְגו'.

אֲדַהְבּוּ, סָבֵא אֲזַדְמֵן לְגַבִּיָּה, וְאָמַר, רַעֲיָא
מְהֵימְנָא, תִּקֵּין פְּתוּרָא לְמֵאֲרָךְ, לִיָּה
וְלַמְטְרוּנֵיָתָא. מִכָּל מִינֵי עֲדוּוֹנִין, לְקַיֵּימָא בִּיָּה
(יחזקאל מא) זֶה הַשְּׁלַחֵן אֲשֶׁר לִפְנֵי יְי'. וְהָא עַד
כְּעַן כְּלָהוּ מִתְעַנְּגֵי מִפְּתוּרָא דְמִלְכָּא. הָדָא
הוּא דְכְּתִיב, (משלי ט) לְכוּ לְחַמוּ בְּלַחְמִי. וְדָא
נְהֵמָא דְאֹרִיִּיתָא דְבְּכֵתָב, וַיֵּינָא דְאֹרִיִּיתָא
דְּבְעַל פִּה. וְתִמָּן כְּמָה מִטְעָמִים מִינֵי טְעָמֵי
תּוֹרָה, דְּמִתִּיקִין, מִכָּל מַאֲכָלִין וְעֲדוּוֹנִין
דְּעַלְמָא, וְדְמִלְכָּא.

קָם רַעֲיָא מְהֵימְנָא פָּתַח וְאָמַר, אַהֲרֹן כְּהֵנָּא
קוּם מִשְׁנַתְּךָ, לְמַדְבַּח תּוֹרִין וְעֹאנִין
וְאִמְרִין וְעוֹפִין, וְכָל מִינֵין דְּצָרִיכִין לְסַעֲוֹדַתָּא
דְּמִלְכָּא. וְלַחֵם הַפָּנִים, דְּאִינוּן לְקַבֵּל תְּרִין
לוֹחֵי דְאֹרִיִּיתָא, (שמות לב) דְּמִזֵּה וּמִזֵּה הֵם
כְּתוּבִים. זֶה: תְּרִיסָר אַנְפִּין. דְּאִינוּן: (במדבר ו)
יְבָרְכֶךָ יְי', יָאֵר יְי', יִשָּׂא יְי'. זֶה תְּנִינָא,
אֲדֹנָי אֲדֹנָי אֲדֹנָי. דְּאִינוּן תְּרִיסָר חִיּוֹן,
דְּאַתְמַר בְּהוֹן, (יחזקאל א) וּפְנֵי אֲרִיָּה אֵל הַיָּמִין
לְאַרְבַּעַתָּם, וּפְנֵי שׂוֹר מִהַשְּׂמֹאל לְאַרְבַּעַתָּם,
וּפְנֵי נֶשֶׁר לְאַרְבַּעַתָּם. וְאַתְמַר עַלֵּיהוּ, (שם)
אַרְבַּעַת פָּנִים לְאַחַת (להם). וְהֵאֵי אִיהוּ, (ישעיה ו)
וְקָרָא זֶה אֵל זֶה וְאָמַר, לְקַבֵּל עֲשָׂרִים וְאַרְבַּע
סְפָרֵי תּוֹרָה. וְהֵאֵי אִיהוּ זֶה הַשְּׁלַחֵן אֲשֶׁר לִפְנֵי
יְי'. מֵאִנִּין דְּפְתוּרָא דְּמִלְכָּא, אִינוּן מְאָרִי
מִתְנִיתִין, מְאָרִי צְלוֹתִין, דְּתִקְינוּ לֹוֹן לְקַבֵּל
קְרִבָּנִין.

פָּתַח וְאָמַר, (שמות כה) וְעָשִׂיתָ שְׁלַחֵן עֲצֵי שִׁטִּים
וְגו'. תָּא חֲזִי, מִנְהַגִּין טְבִין וְשִׁפְרִין הֵווּ
נְהֵגִי מְאָרִי דְּסַעֲוֹדַתָּא דְּמִלְכָּא, לְאַחְזָאָה
דְּאִינוּן מִבְּנֵי פְתוּרָא דְּמִלְכָּא. חַד רַבְרָבָא מִבְּנֵי